

Sentència 47-2021 del TSJA. Infracció de falsa declaració. Els recàrrecs de l'article 24 de la Llei de bases de l'ordenament tributari només s'apliquen en cas de presentació extemporània d'una declaració. Principi de proporcionalitat: aplicació del Codi de Duana com a llei especial.

Extracte facilitat per Strategos

Resum: L'administració sancionà una entitat com a responsable d'una infracció de falsa declaració de l'article 247.1. del Codi de Duana. L'esmentada entitat va regularitzar la seva situació tributària un cop rebut requeriment de l'Administració.

La qüestió de fons és l'aplicació de la Llei de bases de l'ordenament tributari en el règim sancionador previst en la normativa duanera. La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles impugnada pel Govern estima aplicació article 24 d'aquesta Llei, que exclou la sanció quan els obligats tributaris regularitzen la seva situació després d'haver rebut un requeriment previ de l'administració, aplicant-se en el seu lloc un recàrrec del 15%.

El Tribunal estima el recurs d'apel·lació presentat per considerar que l'esmentat article no resulta d'aplicació en la mesura en que no es tracta de la presentació extemporània d'una declaració o autoliquidació, sinó d'una falsa declaració. Tampoc resultava d'aplicació perquè la regularització no es realitza dintre dels terminis establerts en el requeriment.

Adicionalment, el Tribunal Superior de Justícia recorda que el Codi de Duana constitueix llei especial en matèria duanera.

Resolució: Revoca sentència recorreguda (Tribunal de Batlles 4 de novembre de 2020) i estima el recurs d'apel·lació presentat per Govern.

Aquesta valoració no ofereix consells específics per a situacions determinades i concretes. Demaneu assessorament jurídic abans d'entaular accions concretes, en vista de les circumstàncies de cada assumpte.

C. Prat de la Creu, 59-65
Escala A, 2a planta
AD500 Andorra la Vella
+376 805 705
strategos@strategos.ad

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa
Núm. de Protocol: 2000002/2020
Núm. de Rotlle: TSJA-0000005/2021

SENTÈNCIA 47-2021

PARTS:

Apel·lant: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM
Advocada: Sra. MBV

Apel·lat: T. SL

Representant: Sr. CPS
Advocat: Sr. MJV

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President:	Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats:	Sra. Elsa PUIG MUÑOZ Sra. Alexandra CORNELLA SOLÀ

Andorra la Vella, el deu de juny de dos mil vint-i-iú.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000002/2020**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació de l'entitat T. SL va interposar demanda contra el Govern, en què impugnava la resolució de 29 de novembre de 2019 de la Comissió Tècnica Tributària, que havia desestimat el recurs formulat contra la resolució de 17 de juny de 2019 del Ministre de Finances, en virtut de la qual es va imposar a l'agent una sanció de 87.759,04 €, com a responsable d'una infracció de falsa declaració de l'article 247.1 del Codi de Duana.

LesLleis.com

La sentència de 4 de novembre de 2020 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles ha estimat la demanda, declarant que les resolucions impugnades no són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa. La sentència considera aplicable als procediments en matèria duanera l'article 24 de la Llei de bases de l'ordenament tributari (en endavant LBOT), segons el qual s'exclourien les sancions aplicables quan els obligats tributaris regularitzen la seva situació després d'haver rebut un requeriment previ de l'Administració, aplicant-se en el seu lloc un recàrrec del 15%, sempre que es presenti la declaració o l'autoliquidació dins dels terminis que estableixi el requeriment administratiu.

2.- La representació del Govern ha interposat recurs d'apel·lació contra la referida sentència del Tribunal de Batlles, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

- Ha de prevaler la norma específica (el Codi de Duana) sobre la norma més general (la LBOT), i el primer no contempla en cap moment l'aplicació de recàrrecs. A més, l'article 125.4 de l'esmentada Llei de bases remet quant a les infraccions en matèria duanera a la normativa vigent en aquest àmbit, el que exclou l'aplicació de l'article 24 de la LBOT.
- Si s'aplica la LBOT, també s'ha d'estar al contingut del seu article 120.2, segons el qual els obligats tributaris que regularitzin voluntàriament la seva situació tributària no incorren en responsabilitat per les infraccions comeses, però aquest apartat no s'aplica quan, prèviament a la regularització, l'Administració tributària ja ha comunicat l'inici d'actuacions de comprovació o d'investigació, com succeeix en aquest supòsit.
- Amb caràcter subsidiari, no s'ha complert el requisit de l'article 24.3 de la LBOT, que preveu, per aplicar el recàrrec enlloc de la sanció, que es declari o s'autoliquidi dins dels terminis que estableixi el requeriment, cosa que no hauria succeït en aquest cas.

3.- La representació de la part agent s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi la sentència apel·lada, en base a les següents al·legacions:

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.